

Scenkonst

Anna Heikkinen närmar sig sin släkthistoria med tango

Musikteater

Anna Heikkinen & Långtans Kapell
Satumaa Sagolandet

Av Anna Heikkinen
Regi David Sperling Bolander
Göteborgs dramatiska teater
T o m 12/5

I vanliga fall brukar språket fungera som ingång i en kultur, i Anna Heikkinens föreställning "Satumaa Sagolandet" som gästspelar på Göteborgs dramatiska teater är det istället musiken som får göra det. Inledningsscenen bläddrar Heikkinen i en svensk-finsk ordbok full av bokmärken för att kunna hälsa oss välkomna, medan trion Långtans kapell med Ida Gillner på sopransaxofon, Leonor Palazzo på cello och Larisa Ljungkrona-Möntinen på dragspel stämmer upp i Unto Mononens berömda tango.

Bakom de fyra på scen projiceras ett svartvitt foto av en ung familj. Det är deras och sin egen historia som Heikkinen skall komma att återge under den dryga timme som följer.

I korta berättande passager får vi följa hur Heikkinens farfar Sulo planterar zoo äppelträd på sin gård i Karelén, gifter sig med Kerttu och får tvillingarna Pekka och Liisa. Sedan bryter finska vinterkriget in i familjehistorien.

Familjens hus och katt tas över av ryssar, de fyra flyttas till Björneborg, Sulo dör vid fronten. Heikkinens far Pekka och hans syster Liisa skickas vid nio års ålder som krigsbarn till Sverige. Pekka trivs och blir kvar, till skillnad från sin

syster. Han glömmet finskan, träffar en svensk kvinna och får åtta barn. Heikkinen är ett av dem och för henne är det finska arvet främst närvarande när familjen bilar upp till farmor i Torneå och genom gamla foton av människor hon aldrig hann träffa.

Det är tydligt att detta är en föreställning som är djupt känd. Jag kan dock önska att den hade dri-

vits längre från det privata mot det allmänna. Inte minst då de frågor den behandlar kring exil och arv är så aktuella. Bäst fungerar det när musiken får bära föreställningen, vilket den lyckligtvis gör en stor del av tiden.

De finska klassikerna används här som vaggvisa, som festmusik och som sorgesång. Långtans kapell

"Långtans kapell är energiskt närvarande i sitt spel och Heikkinens sång är avvägt känslösam", skriver Mikaela Blomqvist. Bild: Piotr Korytowski

”
Tonen är försonande, och kanske är just denna försoning poängen med föreställning som helhet, med "Satumaa Sagolandet" rekonstruerar Heikkinen ett fragmentiserat arv.

är energiskt närvarande i sitt spel och Heikkinens sång är avvägt känslösam.

Mot slutet av föreställningen berättar hon om hur far och dotter reser till gården med äppelträden, numera belägen i Ryssland och finner att de zoo träden blivit till en allmän park.

Huset står kvar och den kvinna som bor där visar stolt upp sin trädgård. Tonen är försonande, och kanske är just denna försoning poängen med föreställning som helhet, med "Satumaa Sagolandet" rekonstruerar Heikkinen ett fragmentiserat arv.

Mikaela Blomqvist
kultur@gp.se

Dans

Befriande rörelser när kjolen lyfts

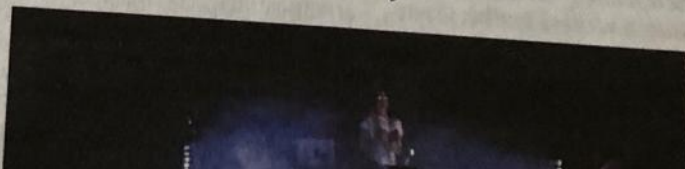
Dans

Skirtpower
Danskompaniet Spinn på Folkteatern

Koreografi: Carl Olof Berg
Livemusik: Lisen Rylander Löve
Dansare: Izabell Makiela, Aristide Rontini, Felicia Sparre

som både leder dansarna vidare och ger dem motstånd.

Dansarna skrevlar över ramper med lampor som med skiftar färg riktar ljuset mot vad som finns under kjolarna. De dansarna

Kulturdeba

Zucker
makt
för sto

Kommentar

En kritisk text av
are Chris Hughes
ett internet där
nopol, tror Emma

Facebook berättar
att de nu har
dare per månad
med åtta procent
Därmed har de
många medlemmar
medborgare.
Det menar i a
Hughes är en
första anställ
vän till grun
berg. I torsd
lång text i N
menar att ti
landets myr
Facebook. B
dre delar, st

Texten är so

anekdoter
nerna. Kan
legitimitet
läsa in en p
det är text
viktigaste
det växande
books dot

Mark Z
själv hela
av röster
mer att b
Sajtnens e
naden ha
företag h
faction. Fac
gjort att
stickare.
köptes så
sig Faceb

Och nå
Snapchat
sig säljas
tens dess
Snapchat
Det är
stort bol
sig efter
har hittil
plattform
lika lång
viktigt a
om Zuck
Men had